

satte i Henhold til Løven og i saa stor Udstrækning, som Personellets Tilstedeværelse har tilladt. Der kan ikke indvendes herimod, at det vilde være tids nok at foretage Udvidelserne af Personellet, naar det nye Materiel, som ogsaa er hjemlet ved den nye Søværnslov, tilkommer. Thi dette Materiel betyder ikke en Forøgelse af Flaaden, men kun en Fornyelse.

Der staar f. Eks. i den nye Søværnslov, at der i Flaadens Linie skal findes 24 Torpedo- og Undervandsbaade. Flaaden ejer for Øjeblikket 26 af disse Fartøjer, men største Delen er rigtignok saa forældet, at deres Kampværdi kun er meget ringe. Indtil de blive erstattede med nye Fartøjer, er man imidlertid nødt til at anvende dem, og de kræve derfor det samme Personel, som den rekonstruerede Flaade vil forlange. Som med Torpedobaade, saaledes ogsaa med Panserskibe, Krydsere osv. — nu som i Fremtiden behøver Flaaden den i Løven opførte Minimumsstyrke af Personel. Hidtil har Kaptajnsklassen følgende været for lille. Man har maattet bøde herpaa ved at lade de ældre Premierløjtnanter udføre Kaptajnstjeneste; den ældre Søværnslov hjemlede ingen anden Udvej. At fortsætte med denne Fremgangsmaade, efter at den ny Søværnslov hjemlede Ret til at skabe det fornødne Antal Kaptajner, vilde betyde en Besparelse, baseret paa en Uretfærdighed, saa vist som det Ord, at Arbejderne er sin Løn værd, vel ogsaa har Gyldighed for Flaadens Officerer. Det samme Ræsonnement kan opstilles for de Underofficerer, der ere avancerede til Officersgraden; her er Avancementet blot endnu mere nødvendigt, da den nye Lov samtidig indskrænker Antallet af Underofficerer, og da man derfor, i modsat Fald, maatte være gaaet til at afskedige veltjente Folk.

Til Trods for de stedfundne Udvidelser er Premierløjtnantsklassen stadig uheldigt stillet, sammenlignet med, hvad f. Eks. Forholdet er i de andre skandinaviske Flaader. Saavel i Norge som i Sverige er Antallet af Kaptajner og Premierløjtnanter lige stort, i Danmark er Forholdet som 2 til 3 (45 Kaptajner — 66 Premierløjtnanter). Det bedste Bevis for de uheldige Forhold er, at de Officerer, som det ærede Medlem fandt det „meningsløst“ at give Kaptajnsgraden, alle vare Folk paa op mod 40 Aar med en Tjenestetid som Officer af 16—17 Aar.

Det ærede Medlem kan ikke være til Stede her i Dag, men han vil nu

forhaabentlig gøre sig bekendt med dette Forsvar fra Marinens Side, og saa maa de foreløbig drøfte det med hinanden. Jeg er ikke i dette Øjeblik i Stand til at sige, hvem af de sagkyndige, der strides — som de sagkyndige altid pleje at strides —, der i dette Tilfælde har Ret. Det har jeg ikke nærmere undersøgt.

Det ærede Medlem fra Mariager (Møestrup) udtalte Ønsket om, at Sessionerne maatte blive afholdte paa et tidligere Tidspunkt. Det er en Tanke, som skal blive tagen op til Overvejelse, ligesom de Betragtninger, det ærede Medlem anstillede om Opkøb af Remonteheste. Maa jeg i denne Forbindelse sige, at det er blevet fremdraget, at det var en stor Uretfærdighed, at man nedsatte Prisen for at have de udstationerede Heste til 11 Øre. Men der er desangaaende sket det, at der den 25. September 1909, altsaa før dette Ministeriums Tiltræden, af den afgaaede Forsvarsminister er tilflydt Foderværterne Meddelelse om, at Prisen nedsattes til 11 Øre pr. Dag for Heste, men at dette opfattedes paa den Maade, at dermed var Kontrakten for saa vidt hævet, saa, hvis vedkommende ikke vilde gaa ind paa at beholde Hesten, man ikke fra Krigsministeriets Side mente at kunne gøre nogen kontraktmæssig Ret gældende, som tvang dem dertil. For saa vidt har der altsaa vistnok været en Misforstaaelse til Stede i, hvad der blev fremført her.

Jeg ser til min store Beklagelse, at det har taget over 3 Kvarter, hvad jeg har fremført her, men der var rettet saa mange Spørgsmaal til mig. Jeg har søgt i største Korthed at besvare dem.

Finansministeren (Brandes): Det er blevet mig bebrejdet fra forskellige Sider, at jeg ved Fremleggelsen af Finanslovsforslaget ikke brugte mange Ord. Jeg søgte imidlertid at sige paa knappest mulige Maade, hvad der var mig paa Tanke ved denne Lejlighed. Men jeg har bag efter bedre forstaaet Bebrejdelsen, idet jeg nok kan indse, at naar jeg skal maale min Veltalenhed med den Veltalenhed, som udfoldes her i Folketinget, kommer jeg meget nemt til kort. Det ligger maaske ogsaa i, at jeg kommer fra Landstinget. I Landstinget er man ikke vant til at bruge saa mange Ord. Hvis man kunde tænke sig Landstinget stillet overfor en Talerliste paa 46 . . . (Afbrydelse) . . . naa, 66 maaske, og hvis man kunde tænke sig, at der i Landstinget af et enkelt Medlem taltes, som f. Eks. af det ærede Medlem, som